

<p>מזמרה-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key</p>	

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הנהו גינאי דעביד חושבנא בהדי הדדי, פש חמש איסתרי זווי גבי חד מנייהו, אמרי ליה: יהבינהו ניהליה למרי ארעא באפי מרי ארעא וקנה מיניה. לסוף אזל עבד חושבנא בין דיליה לנפשיה, לא פש גביה ולא מידי, אתא לקמיה דרב נחמן												◊
מאי איעביד לך? חדא, דאמר רב הונא אמר רב ועוד, הא קנו מינך.	א"ל: [רב נחמן]											■
ואטו האי מי קאמר לא יהבינא? דליכא גבאי קאמך	א"ל רבא:											⚡
א"כ, קנין בטעות הוא, וכל קנין בטעות חוזר.	א"ל: [רב נחמן]											◊
הולך מנה לפלוני שאני חייב לו, אמר רב: חייב באחריותו, ואם בא לחזור - אינו חוזר	איתמר: [רב]											◊
מתוך שחייב באחריותו, אם בא לחזור - חוזר.	שמואל:											◊
לימא בהא קמיפלגי												⚡
הולך כזכי דמי	דמר סבר: [רב]											⚡
הולך לאו כזכי דמי?	ומר סבר: [שמואל]											⚡
לא, דכ"ע הולך כזכי דמי, והכא בהא קמיפלגי,												!
מ"ס: לא אמרינן מיגו	מר סבר: [רב]											⚡
ומ"ס: אמרינן מיגו.	ומר סבר: [שמואל]											⚡
הולך מנה לפלוני שאני חייב לו תן מנה לפלוני שאני חייב לו, הולך מנה לפלוני פקדון שיש לו בידי, תן מנה לפלוני פקדון שיש לו בידי - חייב באחריותו, ואם בא לחזור - אינו חוזר.	תניא כוותיה דרב:											■
פקדון, לימא ליה: אין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר												⚡
כשהוחזק כפרן.	ר' זירא:											!
רב ששת הוה ליה אשתא דסרבלי במחוזא, א"ל לרב יוסף בר חמא: בהדי דאתית אייתינהו ניהלי.												◊
אזל, יהבינהו ליה.												◊
אמרי ליה: ניקני מינך, אמר להו: אין, לסוף אישתמיש להו.												◊
כי אתא לגביה, אמר ליה: שפיר עבדת דלא שוית נפשך (משלי כ"ב) עבד לווה לאיש מלוה.	[רב ששת]											■
שפיר עבדת, עבד לווה לאיש מלוה.	לישנא אחרינא: [רב ששת]											■
ר' אחי בר' יאשיה הוה ליה איספקא דכספא בנהרדעא, אמר להו לר' דוסתאי ב"ר ינאי ולר' יוסי בר כיפר: בהדי דאתיתו אתויה ניהלי.												◊
אזול, יהביה ניהליה. אמרי להו: נקני מיניכון, אמרי להו: לא. אמרי להו: אהדריה ניהלן, ר' דוסתאי ברבי ינאי אמר להו: אין, ר' יוסי בר כיפר אמר להו: - לא. הוּו קא מצערו ליה, א"ל: חזי מר היכי קא עביד אמר להו: טב רמו ליה.												◊
כי אתו לגביה, א"ל: חזי מר, לא מיסתייה דלא סיען, אלא אמר להו נמי טב רמו ליה	[ר' יוסי בר כיפר]											◊
אמאי תיעבד הכי?	א"ל: [ר' אחי בר' יאשיה]											⚡
אותן בני אדם הן אמה וכובען אמה, ומדברין מחצייהן, ושמותיהן מבוהלין, ארדא וארטא ופילי בריש, אומרין כפותו - כופתין, אומרין הרוגו - הורגין, אילו הרגו את דוסתאי, מי נתן לינאי אבא בר כמותי?	א"ל: [ר' דוסתאי ב"ר ינאי]											!
בני אדם הללו קרובים למלכות הן?	א"ל: [ר' אחי בר' יאשיה]											^
הן.	א"ל: [ר' דוסתאי ב"ר ינאי]											!
יש להן סוסים ופרדים שרצים אחריהן?	א"ל: [ר' אחי בר' יאשיה]											^
הן.	א"ל: [ר' דוסתאי ב"ר ינאי]											!
אי הכי שפיר עבדת.	א"ל: [ר' אחי בר' יאשיה]											■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-המביא גט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
הולך מנה לפלוני, והלך ובקשו ולא מצאו - תני חדא: יחזרו למשלח ליורשי מי שנשתלחו לו.	[תני חדא]											יד
לימא בהא קמיפלגי	ותניא אידך:											יד
הולך כזכי	דמר סבר: [תניא אידך]											יד
הולך לאו כזכי	ומ"ס: [תני חדא]											יד
דכ"ע הולך לאו כזכי, ולא קשיא: הא בבריא, הא בשכיב מרע.	ר' אבא בר ממל:											יד
הא והא בשכיב מרע, הא דאיתיה למקבל בשעת מתן מעות, הא דליתיה למקבל בשעת מתן מעות.	רב זביד:											יד
הא והא בבריא, הא דמית מקבל בחיי נותן, הא דמית נותן בחיי מקבל.	רב פפא:											יד
לימא, הולך כזכי תנאי היא												יד
הולך מנה לפלוני, והלך ובקשו ולא מצאו - יחזרו למשלח	דתניא: [ת"ק]											יד
מת משלח - ר' נתן ור' יעקב אמרו: יחזרו ליורשי משלח	[ר' נתן ור' יעקב]											יד
ליורשי מי שנשתלחו לו	יש אומרים:											יד
מצוה לקיים דברי המת	ר' יהודה הנשיא אמר משום ר' יעקב שאמר משום ר"מ:											יד
יחלוקו	הכמים:											יד
כל מה שירצה שליה יעשה	כאן אמרו:											יד
על ידי היה מעשה, ואמרו: יחזרו ליורשי משלח	ר' שמעון הנשיא:											יד
מאי לאו בהא קמיפלגי												יד
הולך לאו כזכי	דת"ק סבר:											יד
נמי הולך לאו כזכי, ואע"ג דמית, לא אמרינן מצוה לקיים דברי המת	ר' נתן ור' יעקב:											יד
הולך כזכי	יש אומרים:											יד
הולך לאו כזכי, מיהו היכא דמית, אמרינן מצוה לקיים דברי המת	ר' יהודה הנשיא משום ר' יעקב משום ר' מאיר:											יד
יחלוקו, מספקא להו	הכמים:											יד
שודא עדיף	וכאן אמרו:											יד
מעשה אתא לאשמועינן	ורבי שמעון הנשיא											יד
לא, בבריא דכולי עלמא לא פליגי, והכא במאי עסקינן - בשכיב מרע, ובפלוגתא דר' אלעזר ורבנן קמיפלגי												יד
המחלק נכסיו על פיו, ר' אלעזר אומר: אחד בריא ואחד מסוכן, נכסים שיש להן אחריות - נקנין בכסף ובשטר ובחזקה, ושאינן להן אחריות - אין נקנין אלא במשיכה	דתנן: [ר' אלעזר]											יד
אלו ואלו נקנין באמירה	הכמים:											יד
מעשה באמן של בני רוכל שהיתה חולה, ואמרה תינתן כבינתי לבתי והיא בשנים עשר מנה, ומתה, וקיימו חכמים את דבריה	אמרו לו: [חכמים]											יד
בני רוכל תקברם אמם	אמר להם: [ר' אלעזר]											טו
כר"א	ת"ק:											טו
נמי כר"א, אע"ג דמית, לא אמרינן מצוה לקיים דברי המת	ר' נתן ור' יעקב:											טו

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

		Talmud Navigator											
גיטין-המביא גט	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כרבנן	יש אומרים:		◆	■	!								טו.
כר"א, מיהו היכא דמית, אמרינן מצוה לקיים דברי המת	ר' יהודה הנשיא שאמר משום ר"מ:		◆	■	!								טז.
יחלוקו - מספקא להו	הכמים:		◆	■	!								טז.
שודא עדיף	וכאן אמרו:		◆	■	!								טז.
מעשה אתא לאשמועינן.	ר"ש הנשיא:		■		!								טז.
ר"ש הנשיא, נשיא הוא או משמיה דנשיא קאמר?	אבעיא להו:				^							◇	טז.
הלכה כר"ש הנשיא.	ת"ש, דאמר רב יוסף:		■	!									טז.
ועדיין תיבעי לך, נשיא הוא, או דקאמר משמיה דנשיא?				^									טז.
תיקו.			!									◇	טז.
הלכה כר"ש הנשיא.	גופא, אמר רב יוסף:			■								◇	טז.
והא קי"ל: דברי שכיב מרע ככתובין וכמסורין דמן				ז									טז.
מוקי לה בבריא.	רב יוסף:		!										טז.
והא לירשי משלח קאמר, וקי"ל: מצוה לקיים דברי המת			ז										טז.
תני: יחזרו למשלח.			!									◇	טז.
הדרן עלך המביא קמא.													

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
המביא גט ממדינת הים, ואמר: בפני נכתב אבל לא בפני נחתם, בפני נחתם אבל לא בפני נכתב, בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו, בפני נכתב חציו ובפני נחתם כולו - פסול.															מ
אחד אומר בפני נכתב, ואחד אומר בפני נחתם - פסול.															טו
שנים אומרים בפנינו נכתב, ואחד אומר בפני נחתם - פסול.	[ת"ק]														טז
מכשיר	ר' יהודה:														טז
אחד אומר בפני נכתב, ושנים אומרים בפנינו נחתם - כשר.															טז
הא תו ל"ל?															טז
המביא גט ממדינת הים, צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם	הא תנא ליה חדא זימנא:														טז
אי מההיא הוה אמינא צריך, ואי לא אמר - כשר, קמ"ל.															טז
בפני נכתב חציו ובפני נחתם כולו - פסול.															טז
הי חציו?															טז
אלימא חציו ראשון															טז
אפילו לא כתב בו אלא שיטה אחת לשמה, שוב אינו צריך	והאמר ר"א:														טז
חציו אחרון.	אלא אמר רב אשי:														טז
בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו - פסול.															טז
ואפילו שנים מעידים על חתימת יד שני - פסול מאי טעמא? או כולו בקיום הגט, או כולו בתקנת חכמים.	רב חסדא:														טז
מי איכא מידי, דאילו אמר חד כשר, השתא דאיכא תרי פסולי?	מתקיף לה רבא:														טז
אפי' הוא ואחר מעידין על חתימת יד שני - פסול מאי טעמא? אתו לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא, וקא נפיק נכי ריבעא דממונא אפומא דחד סהדא.	אלא אמר רבא:														טז
מי איכא מידי, דאילו מסיק ליה איהו לכוליה דיבורא כשר, השתא דאיכא חד בהדיה פסול?	מתקיף לה רב אשי:														טז
אפילו אומר אני הוא עד שני - פסול מאי טעמא? או כולו בקיום הגט, או כולו בתקנת חכמים.	אלא אמר רב אשי:														טז
בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו - פסול	תנן:														טז
איך חציו היכי דמי?															טז
אלימא דליכא דקא מסהיד עליה כלל															טז
השתא אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם, דהאי קמסהיד אכולה כתיבה והאי קמסהיד אכולה חתימה - פסול, חציו מיבעיא?															טז
אלא או כדרבא או כדרב אשי, ולאפוקי מדרב חסדא.															טז
ולטעמין, בפני נכתב אבל לא בפני נחתם ל"ל? אלא לא זו אף זו קתני, הכא נמי לא זו אף זו קתני.	אמר לך רב חסדא:														טז
גידוד חמשה ומחיצה חמשה - אין מצטרפין, עד שיהא או כולו במחיצ' או כולו בגידוד.	רב חסדא:														טז
גידוד חמשה ומחיצה ה' - מצטרפין.	דרש מרימר:														טז
והלכתא: מצטרפין.															טז
ידים, טהורות להצאין או אין טהורות להצאין?	בעי אילפא:														טז
היכי דמי?															טז
אלימא דקא משו בי תרי מרביעית															טז
מרביעית נוטלין לידיים לאחד ואפי' לשנים	והא תנן:														טז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- ! proof-ראייה- ■</p>
<p>מקרא-key:</p>	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואלא דקא משי חדא חדא ידיה												טו
הנוטל ידו אחת בנטילה ואחת בשטיפה - ידיו טהורות	והתנן:									⚡		טז
ואלא דקא משי פלגא פלגא דידיה												טז
ידים אין טהורות לחצאין	והאמרי דבי ר' ינאי:									⚡		טז
לא צריכא, דאיכא משקה טופח.												טז
וכי איכא משקה טופח מאי הוי?										⚡		טז
הצוק, והקטפרס, ומשקה טופח - אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה	והתנן:									⚡		טז
לא צריכא, דאיכא טופח להטפיה.												טז
טופח להטפיה - חיבור	הא נמי תנינא:									⚡		טז
דלמא לענין מקואות, ורבי יהודה היא												טז
מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות וירדו שנים וטבלו, (שניהם בבת אחת - טהורים), בזה אחר זה - ראשון טהור, והשני טמא	דתנן: [ת"ק]											טז
אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים - אף השני טהור.	רבי יהודה:											טז
הבא ראשו ורובו במים שאובין, וטהור שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין - טמא	רבי ירמיה - הרי אמרו:											טז
חציו בביאה וחציו בנפילה, מאי?	בעי ר' ירמיה:											טז
תיקו.												טז
הרי אמרו: בעל קרי חולה שנתנו עליו תשעה קבין מים - טהור	רב פפא - הרי אמרו:											טז
חציו בטבילה וחציו בנתינה, מאי?	בעי רב פפא:											טז
תיקו.												טז
אחד אומר בפני נכתב, ואחד אומר כו'.												טז
לא שנו אלא שאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם, אבל גט יוצא מתחת ידי שניהם - כשר.	רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן:											טז
אלמא קסבר: שנים שהביאו גט ממדינת הים, אין צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם.												טז
אלא מעתה, סיפא דקתני: שנים אומרים בפנינו נכתב, ואחד אומר בפני נחתם - פסול, ורבי יהודה מכשיר	אמר ליה אביי [רב אסי]:											טז
טעמא דאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם, הא גט יוצא מתחת ידי שניהם - מכשרי רבנן?												טז
אין.	אמר ליה: [רב שמואל בר יהודה]											טז
וכי אין גט יוצא מתחת ידי שניהם במאי פליגי?												טז
גזרינן דלמא אתיא לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד	מר סבר: [ת"ק]											טז
לא גזרינן.	ומר סבר: [ר' יהודה]											טז
אפ' גט יוצא מתחת ידי שניהם - פסול.	לישנא אחרנא אמרי לה, אמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן:											טז
אלמא קסבר: שנים שהביאו גט ממדינת הים, צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם.	אמר ליה אביי [רב אסי]:											טז
אלא מעתה, סיפא דקתני: שנים אומרים בפנינו נכתב, ואחד אומר בפני נחתם - פסול, ור' יהודה מכשיר	אמר ליה אביי:											טז
אפילו גט יוצא מתחת ידי שניהם פסלי רבנן?												טז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין.	אמר ליה: [רב שמואל בר יהודה]									!		טז:
במאי קא מיפלגי?										ז		טז:
לפי שאין בקיאתן לשמה	מר סבר: [ת"ק]	◆	■							!		טז:
לפי שאין עדים מצויין לקיימו.	ומר סבר: [ר' יהודה]	◆	■							!		טז:
לימא, דרבה ורבא תנאי היא										ז		טז:
לא, רבא מתרין כלישנא קמא	[רבא]									!		טז:
דכולי עלמא בעינן לשמה, והכא במאי עסקינן - לאחר שלמדו, ובגזירה שמא יחזור הדבר לקלולו קמיפלגי	ורבה אמר לך:									!		טז:
גזרינן	מר סבר: [ת"ק]	!	■	◆								טז:
לא גזרינן.	ומר סבר: [ר' יהודה]	!	■	◆								טז:
ולפלוג נמי רבי יהודה ברישא										ז		טז:
חלוק היה רבי יהודה אף בראשונה.	הא אתמר עלה אמר עולא:									!		טז:
רבי יהודה מכשיר בזו ולא באחרת	מתיב רב אושעיא לעולא:									ז	■	טז:
מאי לא למעוטי אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם										ז		טז:
לא, למעוטי בפני נחתם אבל לא בפני נכתב, סלקא דעתך אמינא, הואיל ולא גזר רבי יהודה גזירה שמא יחזור דבר לקלולו, דלמא אתי לאחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד נמי לא גזר, קא משמע לן.										!		טז:
שנים שהביאו גט ממדינת הים, באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן.	אתמר נמי, אמר רב יהודה:										■	טז:
רבה בר בר חנה חלש, עול לגביה רב יהודה ורבה לשילוי ביה											○	טז:
שנים שהביאו גט ממדינת הים, צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם או אין צריכין?	בעו מיניה: [רב יהודה ורבה]										^	טז:
אין צריכין, מה אילו יאמרו בפנינו גירשה מי לא מהימני?	אמר להם: [רבה בר בר חנה]									!		טז:
אדהכי אתא ההוא חבא, שקלה לשרגא מקמייהו											○	טז:
רחמנא או בטולך או בטולא דבר עשו.	אמר: [רבה בר בר חנה]										■	יז:
למימרא, דארומאי מעלו מפרסאי										ז		יז:
מאי דכתיב: (איוב כ"ח) אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה? יודע הקב"ה בישראל שאין יכולין לקבל גזירת ארומיים, עמד והגלה אותם לבבל	והתני רבי חייא:									ז	■	יז:
לא קשיא: הא מקמי דניתו חברי לבבל, הא לבתר דאתו חברי לבבל.										!		יז:
אחד אומר בפני נכתב, ושנים אומרים בפנינו נחתם - כשר.											■	יז:
לא שנו אלא שהגט יוצא מתחת יד עד כתיבה, דנעשו כשנים על זה וכשנים על זה, אבל מתחת ידי עדי חתימה - פסול.	רבי אמי אמר רבי יוחנן:										■	יז:
שנים שהביאו גט ממדינת הים, צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם	אלמא קסבר: [רבי יוחנן]										■	יז:
אלא מעתה, רישא דקתני: שנים אומרים בפנינו נכתב, ואחד אומר בפני נחתם - פסול, ור' יהודה מכשיר	אמר ליה רבי אסי:									ז		יז:
אפילו גט יוצא מתחת ידי שניהם פסלי רבנן?										ז	■	יז:
אין.	אמר ליה: [רבי אמי]									!		יז:
דאפילו גט יוצא מתחת ידי עדי חתימה - כשר.	זימנין אשכחיה [ר' אמי] דיתיב וקאמר [ר' יוחנן]										■	יז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שנים שהביאו גט ממ"ה, אין צריכין שיאמרו בפנינו וכתב ובפנינו נחתם.	אלמא קסבר: [רבי יוחנן]										■	◊
אלא מעתה, רישא דקתני: שנים אומרים בפנינו וכתב, ואחד אומר בפני נחתם - פסול, ורבי יהודה מכשיר	אמר ליה רבי אסי:										⚡	
טעמא דאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם, הא גט יוצא מתחת ידי שניהם - מכשרי רבנן?											⚡	
אין.	אמר ליה: [רבי אמי]										!	
והא זמנין לא אמרת לן הכן?											⚡	
יתד היא שלא תמוט.	אמר ליה: [רבי אמי]										!	◊
נכתב ביום ונחתם ביום, בלילה ונחתם בלילה, בלילה ונחתם ביום - כשר.												■
ביום ונחתם בלילה - פסול	[ת"ק]											◆
מכשיר, שהיה רבי שמעון אומר: כל הגיטין שנכתבו ביום ונחתמו בלילה - פסולין, חוץ מגיטי נשים.	רבי שמעון:											◆
מפני מה תיקנו זמן בגיטין? רבי יוחנן אמר: משום בת אחותו	איתמר: [רבי יוחנן]										◆	■
משום פירות.	ריש לקיש:										◆	■
ריש לקיש מ"ט לא אמר כרבי יוחנן?											⚡	
ונת לא שכיחא.	אמר לך: [ריש לקיש]										!	◊
ורבי יוחנן מאי טעמא לא אמר כריש לקיש?											⚡	
יש לבעל פירות עד שעת נתינה.	קסבר: [רבי יוחנן]										!	◊
בשלמא לריש לקיש, משום הכי קא מכשיר ר"ש, אלא לרבי יוחנן, מאי טעמא - דר"ש דמכשיר?											⚡	
אליבא דר"ש לא קאמינא, כי קאמינא אליבא דרבנן.	אמר לך רבי יוחנן:										!	◊
בשלמא לרבי יוחנן, היינו דאיכא בין רבי שמעון לרבנן, אלא לריש לקיש, מאי איכא בין רבי שמעון לרבנן?											⚡	◊
פירי דמשעת כתיבה ועד שעת חתימה איכא בינייהו.											!	◊
והא איפכא שמעינן להו											⚡	
מאימתי מוציאין לפירות? רבי יוחנן אמר: משעת כתיבה	דאתמר: [רבי יוחנן]										◆	⚡
משעת נתינה	ריש לקיש:										◆	⚡
איפוך.											!	
ג' גיטין פסולים, ואם ניסת - הולד כשר, מה הועילו חכמים בתקנתן?	אביי לרב יוסף:										⚡	◊
אהנו דלכתחילה לא תינשא.	[רב יוסף]										!	◊
גזייה לזמן דידיה ויהביה ניהלה, מאי?	[אביי לרב יוסף:]										⚡	
אמר ליה: לרמאי לא חיישינן.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	
כתוב בו שבוע, שנה, חדש, שבת, מאי?	[אביי לרב יוסף:]										⚡	◊
כשר.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	⚡
ומה הועילו חכמים בתקנתן?	[אביי]										⚡	◊
אהנו לשבוע דקמיה ולשבוע דבתריה, דאי לא תימא הכי, יומא גופיה מי ידע' אי מצפרא אי מפניא? אלא ליומא דקמיה וליומא דבתריה, הכא נמי אהני לשבוע דקמיה ולשבוע דבתריה.	[רב יוסף]										!	◊
כתביה ואתביה בכיסתיה, דאי מפייסה תפיס, מאי?	רבינא לרבא:										⚡	◊

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא מקדים אינש פורענותא לנפשיה.	אמר ליה: [רבא]										!	◊	יה.
גיטין הבאים ממדינת הים, דמיכתבי בניסן ולא מטו עד תשרי, מה הועילו חכמים בתקנתם?	רבינא לרב אשי:										?	◊	יה.
הנהו קלא אית להו.	אמר ליה: [רב אשי]										!	◊	יה.
מאימתי מונין לגט? רב אמר: משעת נתינה	איתמר: [רב]										♦	◊	יה.
משעת כתיבה.	שמואל:										♦	◊	יה.
יאמרו: שתי נשים בחצר אחת, זו אסורה וזו מותרת	מתקוף לה רב נתן בר הושעיא לשמואל:										?	◊	יה.
זו זמן גיטה מוכיח עליה, וזו זמן גיטה מוכיח עליה.	אמר ליה אביי:										!	◊	יה.
תניא כוותיה דרב, תניא כוותיה דשמואל.											■		יה.
השולח גט לאשתו ונשתהה שליו בדרך ג' חדשים, כשהגיע גט לידה - צריכה להמתין ג' חדשים, ולגט ישן אין חוששין, שהרי לא נתייחד עמה.	תניא כוותיה דרב:										■		יה.
המשליש גט לאשתו, ואמר לו אל תתנהו לה אלא לאחר ג' חדשים, משנתנו לה - מותרת לינשא מיד, ולגט ישן אין חוששין, שהרי לא נתייחד עמה.	תניא כוותיה דשמואל:										■		יה.
עבדי משעת כתיבה	רב כהנא ורב פפי ורב אשי:										♦	◊	יה.
עבדי משעת נתינה.	רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע:										♦	◊	יה.
והלכתא: משעת כתיבה.											■	◊	יה.
מאימתי כתובה משמטת? רב אמר: משתפגום ותזקוף	איתמר: [רב]										♦	◊	יה.
פגמה אע"פ שלא זקפה, זקפה אע"פ שלא פגמה.	שמואל:										♦	◊	יה.
תניא כוותיה דרב, תניא כוותיה דשמואל.											■		יה.
מאימתי כתובה משמטת? משתפגום ותזקוף פגמה ולא זקפה, זקפה ולא פגמה אינה משמטת עד שתפגום ותזקוף.	תניא כוותיה דרב:										■		יה.
אונס, וקנס, ופיתוי, וכתובת אשה שזקפן במלוה - משמטין, ואם לאו - אין משמטין, מאימתי נזקפים במלוה? משעת העמדה בדין.	תניא כוותיה דשמואל:										■		יה.
כתובה כמעשה ב"ד דימא, מה מעשה ב"ד נכתבין ביום ונחתמין בלילה, אף כתובה נכתבת ביום ונחתמת בלילה.	שמואל:										■	◊	יה.
כתובתיה דרבי חייה בר רב איכתוב ביום ואיחתום בלילה, הוה רב התם ולא אמר להו ולא מידי.											○		יה.
לימא, כשמואל סבירא ליה											?		יה.
עסוקין באותו ענין הו											!		יה.
לא שנו אלא כשאין עסוקין באותו ענין, אבל עסוקין באותו ענין - כשר.	דתניא, אמר רבי אלעזר בר רבי צדוק:										!	◊	יה.
ר"ש מכשיר.												■	יה.
מאי טעמא דר"ש? קסבר: כיון שנתן עיניו לגרשה, שוב אין לו פירות.	רבא:											■	יה.
לא הכשיר ר"ש אלא לאלתר, אבל מכאן ועד עשרה ימים לא, הישינן שמא פייס	ריש לקיש:										♦	◊	יה.
אפ"ל מכאן ועד עשרה ימים, אם איתא דפייס, קלא אית ליה למילתא.	רבי יוחנן:										♦	◊	יה:
אמר לעשרה כתבו גט לאשתי, אמר ר' יוחנן: שנים משום עדים, וכולם משום תנאי	איתמר: [ר' יוחנן]										♦	◊	יה:
כולם משום עדים.	ריש לקיש:										♦	◊	יה:
היכי דמי?											^		יה:
אילימא דלא אמר להו כולכם											!		יה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לעשרה כתבו גט לאשתי, אחד כותב ושנים חותמין	והא תנן:												ית:
אלא דאמר להו כולכם.													ית:
מאי בנייהו?													ית:
איכא בנייהו דחתום בי תרי מיניהו ביומיה ואינך מכאן ועד עשרה ימים, מאן דאמר משום תנאי - כשר, ומאן דאמר משום עדים - פסול.													ית:
אי נמי: כגון שנמצא אחד מהם קרוב או פסול, למאן דאמר משום תנאי - כשר, למאן דאמר משום עדים - פסול.													ית:
אי חתום בתחילה קרוב או פסול, אמרי לה: כשר, ואמרי לה: פסול.													ית:
תנאי הוא	אמרי לה כשר:												ית:
אתי לאיחופי בשטרות דעלמא.	אמרי לה פסול:												ית:
ההוא דאמר להו לעשרה כתבו גט לאשתי, חתום בי תרי מיניהו ביומיה ואינך מכאן ועד עשרה ימים, אתא לקמיה דרבי יהושע בן לוי													ית:
כדאי הוא ר"ש לסמוך עליו בשעת הדחק.	אמר ליה: [רבי יהושע בן לוי]												ית:
לא הכשיר ר"ש אלא לאלתר, אבל מכאן ועד עשרה ימים לא	והאמר ריש לקיש:												יט:
בההיא כרבי יוחנן סבירא ליה.													יט:
שנים משום עדים, וכולן משום תנאי	והאמר ר' יוחנן:												יט:
בההיא כריש לקיש סבירא ליה.													יט:
בכל כותבים, בדיו, בסם, בסיקרא, ובקומוס, ובקנקנתום, ובכל דבר שהוא של קיימא.													יט:
אין כותבין לא במשקין ולא במי פירות, ולא בכל דבר שאינו מתקיים.													יט:
על הכל כותבין, על העלה של זית, ועל הקרן של פרה ונותן לה את הפרה, על יד של עבד ונותן לה את העבד	[ת"ק]												יט:
אין כותבין לא על דבר שיש בו רוח חיים, ולא על האוכלים.	רבי יוסי הגלילי:												יט:
דיו - דיותא.													יט:
סם - סמא.													יט:
סיקרא - אמר רבה בר בר חנה: סקרתא שמה.	[רבה בר בר חנה]												יט:
קומוס - קומא.													יט:
קנקנתום - אמר רבה בר בר חנה אמר שמואל: חרתא דאושכפי.	[רבה בר בר חנה אמר שמואל]												יט:
ובכל דבר שהוא מתקיים וכו'.													יט:
לאתווי מאי?													יט:
לאתווי הא דתני ר' חנינא:													יט:
כתבו במי טריא ואפצא - כשר.	[ר' חנינא]:												יט:
כתבו באבר, בשחור, ובשיחור - כשר.	תני ר' חייא:												יט:
המעביר דיו על גבי סיקרא בשבת, רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרויהו: חייב שתים, אחת משום כותב ואחת משום מוחק.	איתמר: [רבי יוחנן וריש לקיש]												יט:
דיו ע"ג דיו, סיקרא על גבי סיקרא - פטור.													יט:
סיקרא ע"ג דיו, אמרי לה: חייב ואמרי לה: פטור.													יט:
מוחק הוא	אמרי לה חייב:												יט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקלקל הוא.	אמרי לה פטור:									◆	■	
עדים שאין יודעים לחתום, מהו שיכתבו להם בסיקרא ויחתמו? כתב עליון כתב, או אינו כתב?	בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן:										◊	^
אינו כתב.	א"ל: ר' יוחנן]										!	◊
והלא לימדתנו רבינו, כתב עליון כתב לענין שבת	א"ל: ריש לקיש]									ז		
א"ל: וכי מפני שאנו מדמין נעשה מעשה?	א"ל: ר' יוחנן]									!		
עדים שאין יודעים לחתום, רב אמר: מקרעין להם נייר חלק וממלאים את הקרעים דיו	איתמר: רב]										◆	■
באבר.	שמואל:										◆	■
באבר סלקא דעתך?											ז	
כתבו באבר, בשחור, ובשיחור - כשך	והתני רבי חייא:										ז	
לא קשיא: הא באברא, הא במיא דאברא.											!	◊
במי מילין.	רבי אבהו:										◆	■
כתבו במי טריא ואפצא - כשך	והתני רבי חנינא:										ז	
ל"ק: הא דאפיין, הא דלא אפיין, שאין מי מילין ע"ג מי מילין.											!	
ברוק.	רב פפא:										◆	■
וכן אורי ליה רב פפא לפפא תוראה: ברוק.											■	
וה"מ בגיטין, אבל בשטרות לא											■	◊
דההוא דעבד עובדא בשאר שטרות, ונגדיה רב כהנא.	[רב כהנא]										○	
עדים שאין יודעין לחתום, מקרעין להן נייר חלק וממלאים את הקרעים דיו	תניא כוותיה דרב:										■	◊
בד"א - בגיטי נשים, אבל בשחרורי עבדים ושאר כל השטרות, אם יודעין לקרות ולחתום - חותמין, ואם לאו - אין חותמין.	רבן שמעון בן גמליאל:										■	◊
קרייה מאן דכר שמה?											ז	
חסורי מיחסרה והכי קתני: עדים שאין יודעין לקרות - קורין לפנייהם והותמים, ושאר יודעין לחתום כו'	[ת"ק]										◆	■
במה דברים אמורים - בגיטי נשים, אבל שחרורי עבדים ושאר כל השטרות, אם יודעין לקרות ולחתום - חותמין, ואם לאו - אין חותמין.	ר"ש בן גמליאל:										◆	■
מ"ט דרבן שמעון בן גמליאל? שלא יהו בנות ישראל עגונות.	ר' אלעזר:										■	
הלכה כרשב"ג.	רבא:										◆	■
אין הלכה.	רב גמדה משמיה דרבא:										◆	■
ואלא כמאן? כרבנן, והא ההוא דעבד עובדא בשאר שטרות ונגדיה רב כהנא											ז	
תרגמא: אקריאה.											!	
רב יהודה מיצטער קרי וחתים	[רב יהודה]										○	◊
לא צריכת, דהא ר' אלעזר מרא דארץ ישראל קרו קמיה וחתים, ורב נחמן קרו קמיה ספרי דיני וחתים.	א"ל עולא:										■	◊
ודווקא רב נחמן וספרי דיני, דאית להו אימתא, אבל רב נחמן וספרי אחריני, ספרי דיני ואיניש אחרינא - לא.											■	◊
רב פפא כי הוה אתי לקמיה שטרא פרסאה דעביד בערכאות של כותים, מקרי להו לשני כותים זה שלא בפני זה במסיה לפי תומו, ומגבי ביה ממשעבדי.	[רב פפא]										○	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האי שטרא פרסאה דחתימי עליה סהדי ישראל, מגבינן ביה ממשעבדי.	רב אשי: אמר לי רב הונא בר נתן, הכי אמר אמימר:												יט:
והא לא ידעי למיקרן?											⚡		יט:
בדידעי.											!		יט:
והא בעינן כתב שאינו יכול להזדייף, וליכא,											⚡		יט:
בדאפיצן											!		יט:
והא בעינן צריך לחזור מענינו של שטר בשיטה אחרונה, וליכא בדמהדר.											⚡		יט:
וואלא מאי קמ"ל? דכל לשון כשר											⚡		יט:
גט שכתבו עברית ועדיו יונת, יונת ועדיו עברית - כשר	תנינא:										⚡		יט:
אי מההיא הוה אמינא הני מילי בגיטין, אבל בשאר שטרות לא, קמ"ל.											!		יט:
נתן לה נייר חלק ואמר לה ה"ז גיטך - מגורשת, חיישינן שמא במי מילין כתבו.	שמואל:												יט:
הרי זה גיטך, ונטלתו וזרקתו לים או לאור או לכל דבר האבד, וחזר ואמר שטר פסים הוא שטר אמנה הוא - מגורשת, ולא כל הימנו לאוסרה	מיתביב:											⚡	יט:
טעמא דאיכא כתב, הא ליכא כתב - לא												⚡	יט:
כי קאמר שמואל - דבדקינן ליה במיא דנרא, אי פליט - פליט, ואי לא פליט - לאו כלום הוא.												!	יט:
וכי פליט מאי הוי? השתא הוא דפליט												⚡	יט:
שמואל נמי חיישינן קאמר.												!	יט:
הני בי תרי דיהיב גיטא קמייהו, צריכי למיקרייה.	רבינא: אמר לי אמימר, הכי אמר מרימר משמיה דרב דימי:												יט:
ה"ז גיטך, ונטלתו וזרקתו לים או לאור או לכל דבר האבד, וחזר ואמר שטר פסים הוא, שטר אמנה הוא - מגורשת, ולא כל הימנו לאוסרה	מיתביב:												יט:
ואי אמרת צריכי למיקרייה, בתר דקרויה מי מצי אמר לה הכי?												⚡	יט:
לא צריכא, דבתר דקרויה עייליה לבי ידיה ואפקיה, מהו דתימא חלופי חלפיה, קמ"ל.												!	יט:
ההוא גברא דזרק לה גיטא לדביתהו לביני דני, אשתכח מזותא													יט:
מזותא ביני דני לא שכיחא.	רב נחמן:												יט:
וה"מ דאשתכח חדא, אבל ב' ג', מדהא הואי הא נמי הואי, וגיטא אימור עכברים שקלוה.													יט:
ההוא גברא דעל לבי כנישתא, שקל ספר תורה יהיב לה לדביתהו, ואמר לה האי גיטך													יט:
למאי ליחוש לה? אי משום מי מילין - אין מי מילין על גבי מי מילין, אי משום כריתות דאית בה - הא בעינא (דברים כ"ד) וכתב לה לשמה, וליכא וכי תימא, ליחוש דילמא אקדים ויהב ליה זוזא לספרא מעיקרא, הא בעינן שינה שמו ושמה שם עירו ושם עירה, וליכא.	רב יוסף:												יט:
ורב יוסף מאי קמ"ל?												⚡	כ:
שאין מי מילין על גבי מי מילין.	[רב יוסף]											!	כ:
גט שכתבו שלא לשמה והעביר עליו קולמוס לשמה, באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן	רב חסדא:												כ:
הרי שהיה צריך לכתוב את השם, ונתכוין לכתוב יהודה וטעה ולא הטיל בו דלת, מעביר עליו קולמוס ומקדשו, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											◆	כ:
אין השם מן המוכחר.	חכמים:											◆	כ:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דילמא לא היא, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - דבעינא (שמות טו) זה אלי ואנוהו וליכא, אבל הכא לא.	רב אחא בר יעקב:										⚡	
יכולנא למיפסלינהו לכלוי גיטי דעלמא.	רב חסדא:										◊	
מאי טעמא? אילימא משום דכתיב (דברים כ"ד) וכתב, והכא אידי קא כתבה ליה, ודילמא אקנויי אקנו ליה רבנן ואלא משום דכתיב ונתן, והכא לא יהיב לה מידי, דלמא נתינת גט היא	אמר ליה רבא:										⚡	◊
תדע, דשלחו מתם: כתבו על איסורי הנאה - כשר.	[שלחו מתם]:										⚡	
כתבו על איסורי הנאה - כשר.	גופא, שלחו מתם:										◊	<
על העלה של זית.	רב אשי:אף אנן נמי תנינא:										■	
דילמא שאני עלה של זית, דחזי לאיצטרופי.											⚡	
כתבו על איסורי הנאה - כשר.	תניא, רבי:										◊	
נפק לוי דרשה משמיה דרבי ולא קלסוה, משמיה דרבים וקלסוה.											○	
אלמא הלכתא כותיה.											■	◊
וכתב - ולא חקק.	תנו רבנן:										■	◊
למימרא, דחקיקה לאו כתיבה היא											⚡	
עבד שיצא בכתב שעל גבי טבלא ופינקס - יצא לחירות, אבל לא בכתב שעל גבי כיפא ואנדוכתרי:	ורמינהו:										⚡	◊
לא קשיא: הא דחק תוכות, הא דחק יריכות.	עולא אמר רבי אלעזר:										!	◊
ותוכות לא?											⚡	
לא היה כתבו שוקע, אלא בולט כדינרי זהב	ורמינהו:										⚡	◊
והא דינרי זהב תוכות הן											⚡	
כדינרי זהב ולא כדינרי זהב, כדינרי זהב - דבולט, ולא כדינרי זהב - דאילו התם תוכות, הכא יריכות.											!	◊
רושמא, מיהרץ חריץ או כנופי מכניף?	רבינא לרב אשי:										^	◊
מיהרץ חריץ.	אמר ליה: [רב אשי]										!	◊
לא היה כתבו שוקע, אלא בולט כדינרי זהב	איתיביה:										⚡	◊
ואי סלקא דעתך מיהרץ חריץ, הא בעינא מכתב וליכא											⚡	
כדינרי זהב ולא כדינרי זהב, כדינרי זהב - דבולט, ולא כדינרי זהב - דאילו התם מגואי, והכא מאבראי.											!	◊
כתב לה גט על טס של זהב, ואמר לה התקבלי גיטך והתקבלי כתובתך, מהו?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:										^	◊
נתקבלה גיטה ונתקבלה כתובתה.	אמר ליה: [רב נחמן]										!	◊
התקבלי גיטך והשאר לכתובתך - נתקבלה גיטה והשאר לכתובתה	איתיביה:										⚡	
טעמא דאיכא שאר, הא ליכא שאר - לא											⚡	
הוא הדין אע"ג דליכא שאר, והא קמ"ל, דאע"ג דאיכא שאר, אי אמר לה - אין, אי לא - לא, מאי טעמא? אורא דמגילתא הוא.											!	◊
הרי זה גיטך והנייר שלי - אינה מגורשת, על מנת שתחזירי לי את הנייר - הרי זו מגורשת.	ת"ר:										■	◊
בין שיטה לשיטה ובין תיבה לתיבה, מאי?	בעי רב פפא:										^	
תיקו.											!	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

גיטין-המביא גט ממדנה"י		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ותיפוק ליה, (דברים כ"ד) דספר אחד אמר רחמנא - ולא שנים ושלושה ספרים										¿		כ		
לא צריכא דמעורה.										!		כ		
היו מוחזקים בעבד שהוא שלו וגט כתוב על ידו, והרי הוא יוצא מתחת ידה, מהו? מי אמרינן אקנויי אקני לה, או דלמא הוא מנפשיה עייל?	בעי רמי בר חמא:										^	◇	כ	
ותיפוק ליה, דכתב שיכול להודיף הוא	רבא:										¿		כ	
ולרבא, קשיא מתניתין:											¿		כ	
על היד של עבד	[מתניתין]										■	¿	כ	
בשלמא מתני' לרבא לא קשיא, בעדי מסירה, ורבי אלעזר היא											!		כ	
אלא לרמי בר חמא קשיא											¿		כ	
לרמי בר חמא נמי לא קשיא, בכתובת קעקע.											!	◇	כ	
השתא דאתית להכי, מתניתין (לרבא) נמי לא תיקשי, בכתובת קעקע.											!		כ	
מאי הוי עלה?											^		כ	
הגודרות אין להן חזקה.	תא שמע, דאמר ריש לקיש:										■	!	◇	כ
היו מוחזקין בטבלא שהיא שלה וגט כתוב עליה, והרי היא יוצאה מתחת ידו, מהו? מי אמרינן אקנויי אקניתא ליה, או דלמא (אשה) לא ידעה לאקנויי?	בעי רמי בר חמא:											^	◇	כ
אף הוא העיד על כפר קטן שהיה בצד ירושלים, והיה בו זקן אחד והיה מלוה לכל בני הכפר, וכותב בכתב ידו ואחרים חותמים, ובא מעשה לפני חכמים והכשירוהו	אביי, ת"ש:										■	!	◇	כ
ואמאי? הא בעינא (ירמיהו ל"ב) ספר מקנה וליכא ○ אלא לאו משום דאמרינן אקנויי מקנה להו.											!		כ	
ומאי קושיא? דילמא זקן שאני, דידע לאקנויי	רבא:										¿	◇	כ	
מהכא: ערב היוצא לאחר חיתום שטרות, גובה מנכסים בני חורין.	אלא אמר רבא:										■	!	◇	כ.א.
מאי קושיא? דלמא גברא שאני, דידע לאקנויי	רב אשי:										¿	◇	כ.א.	
מהכא: אשה כותבת את גיטה, והאיש כותב את שוברו, שאין קיום הגט אלא בחותמיו	אלא אמר רב אשי:										■	!	◇	כ.א.